

ՏԱՐՎԱ ՎԵՐԱԳԻՐԸ ԵՎ ՆՐԱ ԿԻՐԱՌՈՒԹՅԱՄԲ
 ԼՈՒՍՆԻ ՓՈՒԼՆԵՐԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

Հնագույն ժամանակներից սկսած լուսնի փուլերի կրկնման պարբերաշրջանը օգտագործվել է որպես ժամանակի շափման միավոր ամիս, որը հավանաբար առաջին անգամ բավական մեծ ճշտությամբ որոշել են բաբելական աստղագետները: Երկարատև դիտումների միջոցով նրանց հաջողվել էր որոշել, որ լուսնի փուլերի կրկնման պարբերաշրջանը հավասար է 29 օր 12 ժամ 44 րոպե 2,6 վայրկյանի: Այնուհետև, ավելի ուշ շրջանում, մեր թվականությանից մի քանի դար առաջ, բաբելացիները, չինացիները և հույները, ըստ երևույթին իրարից անկախ հայտնաբերել են լուսնի փուլերի 19 տարին մեկ անգամ նույնությամբ կրկնվելու պարբերաշրջանը: Հայտնի է, որ լուսնի պարբերաշրջանը 430 թվականին (մ. թ. ա.) հայտնաբերել է հույն ականավոր գիտնական Մետոնը և պատմության մեջ կոչվում է «Մետոնի ցիկլ» կամ «Լուսնի պարբերաշրջան»¹:

Լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանի հայտնաբերումը խոշոր նշանակություն է ունեցել օրացույցների զարգացման գործում և, առանձնապես, օրացույցները տարվա եղանակների հետ համաձայնեցնելու հարցում: Այլ կերպ ասած, 19-ամյա պարբերաշրջանի հայտնաբերումը հնարավորություն է տվել կազմել լուսնա-արեգակնային օրացույց: Անհրաժեշտ է նշել, որ հնագույն շրջանում, լուսնի շարժումների համաձայն կազմած օրացույցների տարին

¹ Կան վկայություններ այն մասին, որ հույներից 150 տարի առաջ լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանը հայտնի է եղել չինացիներին:

հանդիսացել է լուսնային տարին 354 օր, իսկ արեգակի շարժումների համաձայն՝ կազմած օրացույցներում տարին որոշ ժողովուրդների հաշվել են սկզբնական շրջանում՝ 360 և ապա 365 օր պարունակությամբ:

Քանի որ արեգակնային և լուսնային տարիների տարբերությունը մոտավորապես հավասար է 11 օրվա, որը կոչվում է տարվա վերագիր, ուստի լուսնային օրացույցով առաջնորդվող ժողովուրդների համար յուրաքանչյուր տարում օրացույցն առաջ էր ընկնում արևադարձային տարվա նկատմամբ 11 օրով: Այս երկվույթը կանխելու և օրացուցային հաշվիչները տարվա եղանակների հետ համաձայնեցնելու նպատակով, օգտագործվել են վերագիրները. երբ տարվա վերագիրը մեծանում է 30 օրից, ապա տրվյալ տարվա նախորդ տարին 12 ամիս հաշվելու փոխարեն հաշվել են 13 ամիս: Մետոնի հայտնագործության համաձայն տարվա վերագիրները նույնությամբ կրկնվում են յուրաքանչյուր 19 տարին մեկ անգամ: Սա իր ժամանակին այնքան խոշոր նշանակություն է ունեցել, որ 1-ից մինչև 19 թվերը անվանել են «ոսկե թվեր»: «Ոսկե թվերի» միջոցով հեշտությամբ որոշում էին տարվա վերագիրները, որի համար հնում օգտագործել են № 1 աղյուսակը: Վերջինիս մեջ առաջին տողում գրված են 1—19 թվերը՝ «ոսկե թվերը», իսկ մյուսում՝ համապատասխան տարվա վերագիրները (աղյուսակ № 1): Լուսնային օրացույցից լուսնա-արեգակնային սխեմի օրացույցին անցնելու կամ օրացույցը մոտավորապես տարվա եղանակների հետ համաձայնեցնելու համար 19-ամյա շրջանի 3, 6, 8, 11, 14, 17 և 19-րդ տարիները հաշվել են 13 ամսից, իսկ մնացած տարիները՝ 12: Այլ կերպ ասած, Մետոնի հայտնագործությունը հնարավորություն է տվել լուսնային օրացույցից անցնել լուսնա-արեգակնային օրացույցի կիրառության: Այսպիսով, տարբեր ժամանակներում, տարբեր ազգեր օգտագործել են երեք տիպի օրացույց՝ լուսնային, լուսնա-արեգակնային և արեգակնային:

Տարվա վերագիրներին, առանձնապես հնում, մեծ նշանակություն են տվել այն պատճառով, որ հասարակ ձևով տարվա վերագիրների միջոցով որոշում էին լուսնի փուլերի հասակը: Լուսնի փուլերի հասակը վերագիրների միջոցով ճիշտ որոշելու հարցն ավելի հետաքրքրական ու կարևոր է դարձել առանձնապես այն ժամանակվանից երբ 325 թվականին Նիկիալուսնի տիեզերական եկեղեցական ժողովը որոշում է ընդունում Զատիկի տոնը կատարել

ամեն տարի մարտի 21-ից հետո, առաջին լիալուսնին հաջորդող կիրակի օրը: Այս որոշման պատճառը հիմնականում եղել է այն, որ քրիստոնեական դավանանք ընդունած ազգերի համար զատկի տոնի օրը տարբերվեր հրեական զատկի օրից: Զատկի տոնների ժամանակը որոշելու համար, բացի վերադիրներին պահանջվում էր իմանալ նաև շաբաթվա օրերի որոշման եղանակը: Վերջինիս համար օգտագործվել է, ըստ հին տոմարի, շաբաթվա օրերի 28 տարին մեկ անգամ նույնությամբ կրկնվելու պարբերաշրջանը:

Դեռևս 4-րդ դարի երկրորդ կեսի սկզբին Անդրեաս Բյուզանդացու կազմած 200-ամյա աղյուսակները, 552 թվականին, վերջանալուց հետո, օրացուցային հաշվումների մեջ խառնաշփոթություն առաջացավ, առանձնապես զատկի տոնի և նրա հետ կապված մյուս կրոնա-եկեղեցական շարժական տոների ժամանակը որոշելու գործում: Նիկիական ժողովի ընդունած որոշման համաձայն, օրացույց կազմելու համար օգտագործել են 562 թվականին էսս Աղեքսանդրացուն վերագրվող 532-ամյա պարբերաշրջանը, որը հանդիսանում է լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանի և շաբաթվա օրերի հին տոմարով որոշելու 28-ամյա պարբերաշրջանի արտադրյալը ($19 \times 28 = 532$ տարվա): Այս պարբերաշրջանի միջոցով կարգավորվել էր օրացույցի մեջ առաջացած խառնաշփոթությունը և դրա հիման վրա կազմվել էր 532-ամյա պարբերաշրջանի համար օրացույց: Այդ պարբերաշրջանը հայտնաբերելու հիմնական առիթը հանդիսացել է զատկի տոնի որոշելը և ընդհանրապես օրացույցի հաշիվների կարգավորումը, որովհետև 532 տարին մեկ անգամ լուսնի փուլերի հասակը, շաբաթվա օրերը և զատկի տոները պարբերաբար (հին տոմարով) կրկնվում են տարվա նույն օրերում միանման հերթականությամբ:

Օրացույցի պատմությունից հայտնի է, որ լայն գործածության են արժանացել, այսպես կոչված, հռոմեական «մեծ և փոքր» վերադիրների սիստեմները, որոնք իրարից տարբերվում են երկու օրով (աղյուսակ № 1 և 3): Մեր կարծիքով, ավելի ճիշտ կլինի հռոմեական «փոքր» վերադիրների սիստեմը անվանել հունա-բյուզանդական վերադիրների սիստեմ, որովհետև այս վերադիրները չեն տարբերվում Մետոնի հայտնաբերածից: Այլ ազգեր նույնպես ունեցել են իրենց վերադիրների սիստեմը, սակայն լայն գործածության չեն արժանացել: Վաղ միջնադարի հայ ազնանավոր գիտնական Անանիա Շիրակացին Անաստաս Ակոռեցի կաթողիկոսի պահանջով, հավանաբար 665 թվականից, զբաղվել է հայոց տո-

մարի կարգավորման խնդիրներով: Անաստաս Ակոռեցի կաթողիկոսի հիմնական հարցը հանդիսացել է հայոց շարժական տոմարի բարեփոխումը և անշարժ դարձնելը: Շիրակացին, օգտագործելով էաս Աղեքսանդրացու 532-ամյա շրջանը, կազմել է հայոց և հռոմեական օրացույցները զուգակցելու 532-ամյա պարբերաշրջանի տոմարական աղյուսակներ՝ ըստ հայոց և հռոմեական տոմարների առանձին-առանձին: Մեր կատարած հաշվումների համաձայն, Շիրակացուն վերագրվող ըստ հայոց տոմարի ամիսների կազմված 532-ամյա շրջանի առաջին տարվա սկիզբը համապատասխանել է 552 թվականի հուլիսի 11-ին, իսկ ըստ հռոմեական օրացույցի կազմված 532-ամյա շրջանի առաջին տարվա սկիզբը համապատասխանել է 553 թվականի հունվարի 1-ին: Սույն համապատասխանությունը գտնելու համար օգտագործել ենք պրոֆեսոր Ա. Աբրահամյանի «Շիրակացու մատենագրությունը» աշխատությունում բերված 532-ամյա աղյուսակները կազմված ըստ հայոց և հռոմեական տոմարների²:

Անհրաժեշտ է նշել, որ վերադիրների գործածությունը առանձնապես մեծ կիրառություն է ունեցել հայոց տոմարում:

Հայոց տոմարի պատմությունից հայտնի է, որ հայերը օգտագործել են երեք սխտեմի վերադիրներ՝ հունա-բյուզանդական, հռոմեական «մեծ» և հայոց վերադիրներ: Հռոմեական «մեծ» վերադիրների սխտեմի շարքը հունա-բյուզանդականից երկու օրով մեծացված է (աղ. 1 և 3): Ըստ հռոմեական օրացույցի 532-ամյա պարբերաշրջանը կազմելիս Շիրակացու կողմից օգտագործված է հունա-բյուզանդական վերադիրների սխտեմը: Տարվա, «ոսկե թվերի» և հունա-բյուզանդական վերադիրների միջև առնչությունը բերված է № 1 աղյուսակում, որտեղ 19-ամյա պարբերաշրջանի վերջին տարվա վերադիրն՝ 18-ին 11 ավելացնելու փոխարեն, որոշ ուղղումներ մտցնելու նպատակով, 12 է ավելացված:

Աղյուսակ № 1

Ոսկե թվեր	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Վերադիրներ	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18

² Ա. Աբրահամյան, Անանիա Շիրակացու մատենագրությունը, Երևան, 1944, էջ 263—264:

Ըստ հայոց «Մեծ» թվականի և հայոց տոմարի ամիսների, 532-ամյա պարբերաշրջանի համար օրացույցներ կազմելիս Շիրակացին և հետագայում ուրիշները հիմնականում օգտագործել է № 2 աղյուսակում ղետեղված վերադիրների սխտեմը, որը տարբերվում է վերադիրների մյուս սխտեմից:

Աղյուսակ № 2

Ոսկե թվեր	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Վերադիրներ	3	14	25	5	16	27	8	18	29	10	21	1	12	23	4	14	25	6	18

№ 2 աղյուսակում բերված տվյալներից պարզ երևում է, որ վերադիրների սույն սխտեմը կազմված է, հաշվի առնելով նահանջ տարիները, այսինքն՝ նահանջ տարիների վերադիրը ստանալու համար նրա նախորդ տարվա վերադիրն 11 ավելացնելու փոխարեն ավելացված է 10 օր, որի պատճառով 19 տարին մեկ անգամ վերադիրների նույն կարգով կրկնվելու օրինաչափությունը չի պահպանվում: Լուսնի շրջանի նախավերջին տարվա վերադիրն 11 օր ավելացնելու փոխարեն, ավելացված է 12 օր, իսկ այդ տարին նահանջ լինելու դեպքում, 12-ի փոխարեն ավելացված է 11 օր:

Վերադիրների սույն սխտեմն օգտագործվում է Անանիա Շիրակացու կազմած ՇԼԲ (532-ամյա) աղյուսակներում, որոնք կազմված են ըստ հայոց տոմարի ամիսների: Հիշյալ աղյուսակում բերված վերադիրները հանդիսանում են Շիրակացու 532-ամյա պարբերաշրջանի հայոց օրացույց կազմելու համար օգտագործված վերադիրների մի հատված³:

Վերադիրների նման սխտեմում օգտագործված է նաև Կուրղ Սեբաստյանի ըստ հայոց ամիսների և հայոց «Մեծ» թվականի կազմած օրացույցում⁴:

Կան բազմաթիվ ձեռագիր և հնատիպ աշխատություններ, որտեղ օգտագործված է հոռմեական մեծ վերադիրների սխտեմը:

Ինչպես օրինակ, Հովհաննես Սարկավազի կազմած տոմարում օգտագործված է հոռմեական մեծ վերադիրների սխտեմը, որը երևում է նրա կազմած 532-ամյա աղյուսակների տվյալներից⁵:

³ Ա. Արախամյան, Շիրակացու մատենագրությունը, Երևան, 1944, էջ 263:

⁴ Կիւրղ Սեբաստեան, Բուն տօմար Հայոց, 1760, Վենետիկ, էջ 21:

⁵ Ա. Արախամյան, Հովհաննես Իմաստասերի Մատենագրությունը, Երևան, 1966, էջ 191:

Հովհաննես Սարկավազի կազմած ՇԼՔ (532) աղյուսակները վերջանալուց հետո, նման աղյուսակների հաջորդ պարբերաշրջանը կազմել է Ազարիա Զուղայեցին, որտեղ նույնպես օգտագործված է հոռոմեական մեծ վերադիրների սխտեմը:

Աղյուսակ № 3

Ոսկե թվեր	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Վերադիրներ	2	13	24	5	16	27	8	19	30	11	22	3	14	25	6	17	28	9	21

Առանձնապես վերջին դարերում լայն գործածություն է ունեցել 532-ամյա պարբերաշրջանի համար կազմված հոռոմեական մեծ վերադիրների սխտեմը:

Այս սխտեմի 19-ամյա պարբերաշրջանի վերադիրների և «ոսկե թվերի» միջև առնչությունը բերված է № 3 աղյուսակում: Այնուհետև հայերի մոտ, առանձնապես վերջին դարերում շատ գործածական է եղել հոռոմեական մեծ վերադիրների սխտեմը, սակայն այն տարբերությամբ, որ 19-ամյա պարբերաշրջանի առաջին տարվա վերադիրը սկսվում է ոչ թե 2-ով, ինչպես բերված է № 3 աղյուսակում, այլ սկսված է 21-ով: Այդպես է արված ելնելով այն բանից, որ հայոց «Մեծ» թվականը սկսելու ժամանակ՝ 552 թվականին տարվա վերադիրը հուլյան տոմարով հանդիպել է 21-ը, այսինքն՝ 19-ամյա պարբերաշրջանի վերջին տարվա վերադիրը՝ Սակայն քանի որ նույն տարին հայերը սկսել են նոր թվական, հարմար ե՛ն գտել իրենց առաջին թվականը համարել 19-ամյա պարբերաշրջանի առաջին տարին և այդ թվականին հանդիպած վերադիրը՝ 21-ը: Այդ պատճառով էլ վերադիրների շարքը ունի № 4 աղյուսակում բերված դասավորությունը: Սա հոռոմեական «մեծ» վերադիրների նկատմամբ մի սյունակով տեղաշարժված է. (Հուլյան տոմարով հոռոմեական մեծ վերադիրների շարքը սկսվում է 2-ով): Այս սխտեմի համաձայն հայոց «Մեծ» թվականով ոսկե թիվը գտնելու համար պետք է տվյալ թվականը բաժանել 19-ի վրա և վերցնել մնացորդը, իսկ զերո մնացորդի դեպքում վերցնել 19-ը: Այլ կերպ

* Սիրմելեան, Տոմարագիտութիւն ընդհանուր եկեղեցական և բաղաբական, Վենետիկ, 1818, էջ 69:

ասած՝ եթե ըստ հայոց «Մեծ» թվականի, տարվա «ոսկե թիվը» հավասար է 1-ի, ապա հռոմեական զուգահեռական թվականի «ոսկե թիվը (հին տոմարով) հավասար է 19-ի: Վերադիրների սույն սխտեմը կազմված 532-ամյա պարբերաշրջանի համար զետեղված են ըստ թվականի տոմարական բովանդակություն ունեցող աշխատությունների:

Աղյուսակ N 4

Ոսկե թվեր	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	28	19
Վերադիրներ	ի ա	բ	ժ գ	ի դ	ե	ժ գ	ի է	ը	ժ թ	լ	ժ ա	ի բ	գ	ժ դ	ի է	զ	ժ է	ի թ	թ
	21	2	13	24	5	16	27	8	19	30	11	22	3	14	25	6	17	28	9

Այս տեսակետից ուշադրության արժանի է Սուրմելյանի՝ զբոսընթացի բերված 532-ամյա պարբերաշրջանի աղյուսակը: Այդ աղյուսակի միջոցով ըստ հին տոմարի հեշտությամբ կարելի է որոշել տարվա վերադիրը, յոթներեակը, տարեդիրը և այլն: Աղյուսակում բացի ներկա թվականությունից, բերված են նաև հայոց «Մեծ» թվականով զուգահեռական թվականները: Նույնանման աղյուսակ, որ կոչվում է «532 տարուայ մշտնջենական մեծ շրջան» բերված է Գ. Ք. Աղանեանցի⁸ գրքի հավելվածում և այլ աշխատություններում: Վերոհիշյալ աշխատություններում բերված ամփոփ աղյուսակը, որպես մշտական օրացույց կազմված է 1616—2448 թվականների միջև ընկած ժամանակաշրջանի համար:

Բացի Հռոմեական և Հայոց տոմարներում կիրառված վերոհիշյալ վերադիրների սխտեմներից, այլ ազգերի օրացույցները նույնպես ունեցել են իրենց վերադիրների սխտեմները: Օրինակ՝ եգիպտական սխտեմի օրացույցով առաջնորդվող յոթ ազգ՝ եգիպտացիները, եթովպացիները, աթենացիները, կապադովկացիները, բուլբանացիները, աղվանները (Անդրկովկասի) և վրացիները ունեցել են միևնույն սխտեմի վերադիրներ:

Հռոմեական փոքր վերադիրների սխտեմից յոթ ազգի վերադիրներին անցնելու համար բավական է հռոմեական վերադիրներից հանել յոթ կամ գումարել 23, ստացվում է եգիպտական կամ յոթ ազգի օրացույցներում օգտագործված վերադիրների սխտեմը:

Եբրեական սխտեմի օրացույցով առաջնորդվող ազգերի՝ եբրեացիների, արաբների և մակեդոնացիների տարվա վերադիր-

⁷ Նույն տեղում, էջ 90—93:

⁸ Գ. Ք. Աղանեանց, Տոմար և տօնացույց, 1890, Վաղարշապատ:

ները ստանալու համար պետք է հոռմեական վերադիրներից հանել ինը, հունական վերադիրները ստանալու համար, պետք է հոռմեականից հանել երկու, ասորականը ստանալու համար՝ հանել երեք, իսկ Ազարիայինը՝ հանել ութ:

Ստորև բերված է հոռմեական, եգիպտական (յոթ ազգի), երբանական, հունական, ասորական, Ազարիայի օրացույցներում օգտագործված տարվա վերադիրները.

Օրացույցներում օգտագործված տարվա վերադիրները.

Հոռմեական	Երբանական	Եգիպտական	Հունական	Ասորական	Ազարիայի
լ = 30	իււ = 21	ի Գ = 23	ի = 22	իւ = 27	ի Բ = 22
ժԱ = 11	Բ = 2	Դ = 4	Թ = 9	Ը = 8	Գ = 3
ի Բ = 22	ժ Գ = 13	ժ Ե = 15	ի = 20	ժ Թ = 19	ժ Դ = 14
Գ = 3	ի Դ = 24	ի Զ = 26	Ա = 1	լ = 30	ի Ե = 25
ժ Դ = 14	Ե = 5	Է = 7	ժ Բ = 12	ժ Ա = 11	Զ = 6
ի Ե = 25	ժ Զ = 16	ժ Ը = 12	ի Գ = 23	ի Բ = 22	ժ Է = 17
Զ = 6	ի Ը = 27	ի Թ = 29	Դ = 4	Գ = 3	ի Ը = 28
ժ Ը = 17	Ը = 8	ժ = 10	ժ Ե = 15	ժ Դ = 14	Թ = 9
ի Ը = 28	ժ Թ = 19	ի Ա = 21	ի Զ = 26	ի Ե = 25	ի = 20
Թ = 9	լ = 30	Բ = 2	Է = 7	Զ = 6	Ա = 1
ի Ա = 21	ժ Բ = 12	ժ Դ = 14	ժ Թ = 19	ժ Ը = 18	ժ Գ = 13
Բ = 2	ի Գ = 23	ի Է = 25	լ = 30	ի Թ = 29	ի Դ = 24
ժ Գ = 13	Դ = 4	Զ = 6	ժ Ա = 11	ժ = 10	Ե = 5
ի Դ = 24	ժ Ե = 15	ժ Է = 17	ի Բ = 22	ի Ա = 21	ժ Զ = 16
Ե = 5	ի Զ = 26	ի Ը = 28	Գ = 3	Բ = 2	ի Է = 27
ժ Զ = 16	Է = 7	Թ = 9	ժ Դ = 14	ժ Գ = 13	Ը = 8
ի Է = 27	ժ Ը = 18	ի = 20	ի Ե = 25	ի Դ = 24	ժ Բ = 19
Ը = 8	ի Թ = 29	Ա = 1	Զ = 6	Ե = 5	լ = 30
ժ Թ = 19	ժ = 10	ժ Բ = 12	ժ Է = 17	ժ Զ = 16	ժ Ա = 11

Անհրաժեշտ է նշել, որ 1582 թվականին, նոր տոմարին անցնելու բարեփոխության ժամանակ, լուսնի փուլերի հասակը որոշելիս, հին և նոր տոմարների տարբերությունը արտահայտել են վերադիրների տարբերությամբ, այսինքն, այդ ժամանակաշրջանից դոյուկություն են ունեցել ըստ հին և նոր տոմարներին հարմարեցված «ոսկե թվեր» և տարվա վերադիրներ:

Այս մեթոդը հարմար է և դյուրին նաև տեսակետից, որ հին տոմարից նորին կամ ընդհակառակը անցնելու համար լրացուցիչ հաշվումներ կատարելու հարկ չի զգացվում:

Այս եղանակով են առաջնորդվում «Էջմիածնի» օրացույցը կազմելիս, որտեղ բերված է երկու վերադիր, ըստ նոր և հին տո-

մարներ: Դա կիրառվել է այն ժամանակվանից, երբ հայոց եկեղեցին պաշտոնապես ընդունել է նոր տոմարի գործածությունը: Հայոց եկեղեցին անցել է նոր տոմարի կիրառության 1923 թվականին:

Հին տոմարի հաշվով, տարվա «ոսկե թիվը» որոշելու համար տարեթվից պետք է հանել մեկ և ապա բաժանել լուսնի պարբերաշրջանի՝ 19-ի վրա: Ստացված մնացորդը կլինի տվյալ տարեթվի «ոսկե թիվը», որի միջոցով № 3 աղյուսակից կարելի է որոշել տարվա վերադիրը:

Իսկ ըստ նոր տոմարի, տարվա «ոսկե թիվը» որոշելու համար սահմանված է հետևյալ կանոնը. տարեթվին ավելացնել մեկ և ապա բաժանել 19-ի վրա, ստացած մնացորդը կլինի տվյալ տարեթվի «ոսկե թիվը»: Սակայն քիչ հետո կտեսնենք, որ ըստ նոր տոմարի, «ոսկե թիվը» որոշելու համար ավելի ճիշտ է տարեթվից հանել երկու կամ գումարել 17 և ապա բաժանել 19-ի վրա ու վերցնել մնացորդը:

Տարվա «ոսկե թվերը» և վերադիրները որոշելու հարցերին են նվիրված բազմաթիվ տոմարագիտական բովանդակություն ունեցող աշխատություններ: Հնատիպ տոմարագիտական աշխատություններից ուշադրության է արժանի Սուրմելյանի «Տոմարագիտությունն ընդհանուր եկեղեցական և քաղաքական» գիրքը: Այս աշխատությունում հանգամանորեն լուսաբանված է տարվա ոսկե թվերի և վերադիրների հարցը, ինչպես և այլ բազմաթիվ տոմարական հարցեր, որտեղ վերադիրները նույնպես հարմարեցված են հին և նոր տոմարներին⁹:

⁹ Սուրմելյանի աշխատությունում ուշադրով հետաքրքրություն է ներկայացնում 300—10000 տարվա համար կազմված վերադիրների ընդարձակ աղյուսակը՝ հարմարեցված ըստ նոր տոմարին, այնտեղ ոսկե թվերը նույնությամբ կրկնվում են յուրաքանչյուր 19 տարին մեկ անգամ, իսկ վերադիրները փոփոխվում են, որովհետև տարբեր պատճառներով առաջացող սխալները շտկվում են վերադիրների միջոցով: Աղյուսակի վերևի մասում գրված են «ոսկե թվերը», իսկ ներքևի խորաններում, տարվա վերադիրները, որոնք 10000 տարվա ընթացքում փոփոխվում են մոտ 30 օրով:

Այդպես է ստացվում, հավանաբար, նրա համար, որ հաշվի է առնված յուրաքանչյուր 19-ամյա լուսնի շրջանում մոտ 1 ժամ 30 րոպե առաջացող սխալը. որը կուտակվելով, մեկ օր է դառնում մոտ 300 տարում (ավելի ճիշտ 312 տարում) և 30 օր 10000 տարում: Լուսնի փուլերի հասակի ժամանակի որոշումը ըստ հիշյալ աղյուսակում բերված վերադիրների, իրականի նկատմամբ բերում է մի տարբերություն, որը դժբաղանցում է մեկ օրից և, երբեմն, կարող է դառնալ մոտավորապես երկու օր: Այդ աղյուսակից օգտվելը բավականաչափ բարդ է:

Պետք է նշել, որ Լուսնի փուլերի, մասնավորապես նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակը որոշելը տոմարական բովանդակություն ունեցող ձեռագրերում և հնատիպ աշխատություններում չափազանց խառն է: Հայտնի է, որ որոշ դեպքերում դուգահեռ օգտագործվել են հունա-բյուզանդական և հռոմեական մեծ վերադիրների սխտեմները, ինչպես և կիսակներն¹⁰ ու նախընթաց ամիսների թիվը: Օրինակ, Անանիա Շիրակացու հեղինակությունը վերագրվող մեզ հասած լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանի համար նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակները որոշված աղյուսակներում, ինչպես ասացինք, բերված է վերադիրների երկու սխտեմ՝ հունա-բյուզանդականը և հռոմեական մեծ վերադիրները:

Քանի դեռ յուրաքանչյուր 312 տարվա ընթացքում առաջացող մեկ օրվա սխալը փոքր էր, լուսնի փուլերը մոտավոր ճշտությամբ որոշելու համար կարելի էր օգտագործել կիսակները, իսկ երբ այդ սխալը կուտակվելով, 16-րդ դարում դարձել էր մի քանի օր, անհրաժեշտ էր օրացուցային հաշիվների մեջ համապատասխան ուղղում մտցնել: Հենց այդ չափի ուղղում կատարվեց կիսակներից նախընթաց ամիսների թվին անցնելու և հունա-բյուզանդական վերադիրների սխտեմի փոխարեն հռոմեական մեծ վերադիրների սխտեմն օգտագործելու միջոցով: Վերը նշված մի քանի օրվա սխալը առաջացել էր Նիկիական տիեզերական ժողովից մինչև Գրիգորյան տոմարին անցնելու ժամանակաշրջանում:

Հաշվումները ցույց են տալիս, որ Շիրակացու կազմած 532-ամյա աղյուսակներում, լիալուսնի ժամանակը որոշելիս, օգտա-

Մեր կարծիքով, 1582 թվականից առաջ ընկած ժամանակաշրջանի համար (նախքան նոր տոմարին անցնելու բարեփոխությունը) տարվա վերադիրները նոր տոմարին հարմարեցնելն աննպատակահարմար է, որովհետև մինչև այդ ժամանակագրությունը տարվել է ըստ հին տոմարի, որի հետ համաձայնեցնելու համար պետք է կատարել լրացուցիչ հաշվումներ՝ հաշվի առնելով տվյալ շրջանում հին և նոր տոմարների տարբերությունը (տե՛ս Աուրմեյլանի «Տոմարագիտությունը ընդհանուր եկեղեցական և քաղաքական» գրքի վերջում «Լեդարձակ աղյուսակ վերադրաց», 1818, Վենետիկ):

¹⁰ Հնում Լուսնի փուլերի հասակը հասարակ եղանակով որոշելու համար ամիսների նախընթաց կարգի փոխարեն օգտագործել են, այսպես կոչված, ամիսների կիսակները: Ամեն օրացույցի ամիսներն ունեցել են իրենց կիսակները:

Տարվա առաջին ամսվա կիսակը հավասար է զերոյի, երկրորդ ամսվանը հավասար է առաջին ամսվա օրերի թվի և 29 1/2-ի տարբերությանը, երրորդ ամսվանը հավասար է երկրորդ ամսվա օրերի թվի և իր կիսակի դումարի ու 29 1/2-ի տարբերությանը և այդպես շարունակ:

գործել են ամիսների կիսակները և ոչ թե նախընթաց ամիսների թիվը: Դա ակնհայտ կերպով երևում է 19-ամյա պարբերաշրջանի համար լիալուսնի և նորալուսնի ժամանակը որոշող աղյուսակների տվյալները Շիրակացու կազմած 532-ամյա պարբերաշրջանում բերված լիալուսնի ժամանակների հետ բաղդատելուց:

Այժմ դառնանք հիմնական հարցին, թե վերադիրների միջոցով, օրվա ճշտությամբ, մատչելի եղանակով ինչպես որոշել Լուսնի փուլերի հասակը: Դրա համար պետք է իմանալ տարվա «ոսկե թիվը» և տարվա վերադիրը: Գտնել տարվա «ոսկե թիվը» նշանակում է գտնել, թե տվյալ տարին լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանի կամ Մետոնի հայտնաբերած 19-ամյա ցիկլի, որ երրորդ տարին է: Դրա համար պետք է տվյալ թվականը գումարել «Ստեղծագործության» թվականին և գումարը բաժանել 19-ի վրա. քանորդը ցույց կտա, թե լուսնի որ երրորդ պարբերաշրջանն է, իսկ մնացորդը կլինի տվյալ թվականի «ոսկե թիվը»:

Հոտնեական ամիսներ	Կիսակ	Հայոց տոմարի ամիսներ	Կիսակ
Հունվար	0	Նավասարդ	0.0
Փետրվար	1.5	Հոռի	0.5
Մարտ	0	Սահմի	1.0
Ապրիլ	1.5	Տրե	1.5
Մայիս	2.0	Փաղօց	2.0
Հունիս	3.5	Արաց	2.5
Հուլիս	4.0	Մեհեկե	3.0
Օգոստոս	5.5	Արևգ	3.5
Սեպտեմբեր	7.0	Ահեկան	4.0
Հոկտեմբեր	7.5	Մարերի	4.5
Նոյեմբեր	9.0	Մարզաց	5.0
Դեկտեմբեր	9.5	Հրոսից	5.5
		Ավելիաց	6.0

«Աշխարհի ստեղծման» տարբեր թվականներից այս նպատակի համար հարմար է օգտագործել հունական եկեղեցու կողմից ընդունված «աշխարհի ստեղծման» հունա-բյուզանդական թվականը՝ 5508-ը (մ. թ. ա.):

Տարվա «ոսկե թիվն» ավելի դյուրին հաշվելու համար («աշխարհի ստեղծման» թվականի փոխարեն) կարելի է մեր թվականին գումարել 17 և ապա բաժանել 19-ի վրա. ստացված մնացորդը նույնպես կլինի տվյալ տարվա «ոսկե թիվը», որովհետև 5508 թվականի (մ. թ. ա.) «ոսկե թիվը» հավասար է եղել 17-ի (5508 : 19 մնաց. = 17):

Սթե տարեթիվը նշանակենք T-ով, «ոսկե թիվը»՝ m-ով, ապա «ոսկե թիվը» կարելի է որոշել հետևյալ պարզ բանաձևով.

$$m = \frac{T + 17}{19} \text{ մնաց.}^* \quad (1)$$

Օրինակ, որոշենք 1966 թ., «ոսկե թիվը».

$$m = \frac{1966 + 17}{19} \text{ մնաց.} = 7\text{-ի,}$$

Նշանակում է 1966 թվականը հանդիսանում է Լուսնի 19-ամյա պարբերաշրջանի 7-րդ տարին, այսինքն, «ոսկե թիվը» (ըստ նոր տոմարի) հավասար է 7-ի:

Ըստ (1) բանաձևի որոշված է 1500-ից մինչև 2400 թվականների «ոսկե թվերը», որոնք զետեղված են № 5 աղյուսակում: Այս ամփոփ աղյուսակից օգտվելը շատ մատչելի է:

Դիցուք ցանկանում ենք գտնել, 1966 թվականի «ոսկե թիվը»: Դրա համար պետք է № 5 աղյուսակի ներքևի մասում 00—99 գրված թվերի շարքերում (որոնք հանդիսանում են տարեթվի վերջին երկու թվերը) գտնել 66-ը և ապա աղյուսակի վերևում աջ ու ձախ կողմի սլունակում գրված թվերից (որոնք հանդիսանում են տարեթվի առաջին երկու թվերը) 19-ը ու վերցնել դրանց հատման խորանում գրված թիվը՝ 7-ը, որը հանդիսանում է 1966 թվականի «ոսկե թիվը»: Աղյուսակ № 4-ում բերված «ոսկե թվերի» միջոցով № 1 աղյուսակից կարելի է որոշել, հունա-բյուզանդական տարվա վերադիրը: Որի օգտագործումը ճիշտ է միայն որոշ ժամանակաշրջանի համար, իսկ համապատասխան ուղղումներ չմտցնելու դեպքում, սխտեմատիկաբար առաջացող սխալի չափը կուտակվելով կարող է դառնալ օրեր:

Օրինակ, որոշենք 1966 թվականի վերադիրը. դրա համար նախ (1) բանաձևով գտնում ենք այդ թվականի «ոսկե թիվը», որը հավասար է 7-ի (կամ կարելի է վերցնել № 5 աղյուսակից), նշանակում է վերադիրը 6 է (աղ. № 1):

Այնուհետև, Լուսնի հասակը օրվա ճշտությամբ որոշելու համար պետք է տարվա վերադիրն գումարել ամսաթիվը և ամսվա հերթական կարգը (հունվարի համար 1 և մարտի համար 3 վերցնելու փոխարեն, ավելի ճիշտ է վերցնել. 2, իսկ փետրվարի համար

* Այս բանաձևում և հետագա բոլոր բանաձևերում գրված «մնաց.»-ը ցույց է տալիս, որ հավասարման նշանը վերաբերում է մնացորդին, իսկ քանորդն անտեսվում է:

որտեղ՝

W-ն տարվա վերադիրն է:

30-ը լուսնի փուլերի կրկնման ժամանակամիջոցն է՝ կլորացրած:

11-ը արեգակնային և լուսնային տարիների տարբերությունն է (մեկ տարվա համար):

m-ը տարվա «ոսկե թիվն» է:

Տարվա վերադիրը որոշելու համար կարելի է m-ի արժեքը տվյալ տարեթվի համար որոշել (1) բանաձևից և տեղադրել (2) բանաձևում:

Տարվա վերադիրը կարելի է որոշել նաև հետևյալ բանաձևով առանց «ոսկե թիվը» առանձին որոշելու.

$$W = \frac{\left(\frac{T+16}{19} \text{ մնաց.} \right) \times 11}{30} \text{ մնաց.} \quad (3),$$

որտեղ T-ն տարեթիվն է:

Օրինակ, (3) բանաձևի միջոցով որոշենք, թե ինչի է հավասար եղել 1962 թվականի վերադիրը: Դրա համար (3) բանաձևում տեղադրում ենք T-ի արժեքը՝

$$W = \frac{\left(\frac{1962+16}{19} \text{ մնաց.} \right) \times 11}{30} \text{ մնաց.} = 22$$

Ինչպես տեսնում ենք, 1962 թվականի տարվա վերադիրը հավասար է եղել 22-ի:

1700—2300 թվականների միջև ընկած ժամանակաշրջանի յուրաքանչյուր տարվա վերադիրն ըստ (3) բանաձևի, անմիջապես որոշելու նպատակով կազմված է մատչելի աղյուսակ (տե՛ս աղյուսակ № 6):

Աղյուսակի աջ և ձախ կողմերի սյունակներում գրված են տարեթվի առաջին երկու թվերը, իսկ նրանք նույնությամբ կրկնվում են յուրաքանչյուր 19 տարին մեկ անգամ: Սույն աղյուսակը կազմված է № 5 աղյուսակի սկզբունքով:

Աղյուսակի ներքևի մասում, վերադիրների տակ, գրված 00—99 թվերը, որոնք հանդիսանում են տարեթվերի վերջին երկու թվերը, աղյուսակի վերին մասում աջ ու ձախ կողմի սյունակում գրված թվերի հետ հնարավորություն են տալիս կազմել տարեթիվը: Այդ աղ-

$$W = \frac{\left(\frac{1968 + 16}{19} \text{ մնաց.} \right) \times 11}{30} \text{ մնաց.} = 28,$$

$$L = \frac{28 + 30 + 12}{30} \text{ մնաց.} = 10.$$

Վերոհիշյալ եղանակով Լուսնի փուլերի հասակը որոշվում է մոտավոր ճշտությամբ: 1700 թվականից մինչև 2300 թվականը ընկած ժամանակամիջոցում սխալի շափը կարող է հասնել մինչև երկու օրվա: Սակայն, քանի որ մենք նախընթաց ամիսների թվի փոխարեն վերցնում ենք ամիսների հերթական կարգը, դրա շնորհիվ մեկ օրով սխալը ուղղվում է:

Այնուհետև, անհրաժեշտ ենք համարում կանգ առնել մի կարևոր հանգամանքի վրա. մինչև հիմա փաստորեն մենք ընդունել ենք, որ 19 արևադարձային տարին այնքան օր է պարունակում, որքան լուսնի 235 զուգընթացական (սինոդիկ) ամիսը: Սակայն դեռ շատ վաղուց հայտնի է դարձել, որ դրանց միջև կա փոքր տարբերություն, որը յուրաքանչյուր 19-ամյա պարբերաշրջանում դառնում է մոտավորապես 1 ժամ 28 րոպե. 15 վայրկյան. Այդպես է ստացվում, որովհետև 19 արևադարձային տարին պարունակում է 18 ժամ, իսկ 235 լուսնի զուգընթացական ամիսը 6339 օր, 16 ժամ, 31 րոպե, 45 վայրկյան. (մեկ ամիսը հաշվելով 29 օր, 12 ժամ, 44 րոպե, 3 վայրկյան):

Այս տարբերությունը կուտակվելով, մեկ օր է դառնում, մոտավորապես յուրաքանչյուր 312 տարին մեկ անգամ: Ահա այս տարբերության պատճառով, յուրաքանչյուր 312 տարին մեկ անգամ, Լուսնի փուլերի հասակի ժամանակը օրացուցային հաշիվների նկատմամբ մեկ օրով առաջ է ընկնում, այսինքն, տեղաշարժվում է դեպի ամսվա սկիզբը:

Եթե վերոհիշյալ տարբերությունը չլիներ, այսինքն, 19 արևադարձային տարին ճիշտ այնքան օր պարունակեր, որքան 235 լուսնի զուգընթացական ամիսը, բնական է, որ տարվա վերադիրը և, հետևաբար, Լուսնի փուլերի հասակը, ըստ օրացուցային հաշիվների, միշտ նույնությամբ կկրկնվեին 19-ամյա պարբերությամբ: Ուստի այդ սխալը ուղղելու համար, յուրաքանչյուր 312 տարին մեկ անգամ պետք է տարվա վերադիրները մեկ օրով ուղղել փոքրացնել:

Հաշվի առնելով յուրաքանչյուր 312 տարում սիստեմատիկաբար առաջացող մեկ օրվա սխալը կազմել ենք տարվա վերադիրների նոր մատչելի աղյուսակներ ըստ հին և նոր տոմարների, որտեղ լու-

րաքանչյուր 312 տարին՝ մեկ օրվա շափ առաջացող սխալը հիմնականում շտկված է վերադիրների միջոցով, № 7 աղյուսակում զետեղված են 1—2000 թվականների վերադիրները՝ հարմարեցված հին տոմարի հաշվին, իսկ աղյուսակ № 8-ում 1500—2999 թվականների վերադիրները հարմարեցված ըստ նոր տոմարին, որոնք կազմված են այն սկզբունքով, ինչպես № 6 աղյուսակը, այն տարբերությամբ, որ № 7 և 8 աղյուսակներում բերված վերադիրների միջոցով Լուսնի փուլերի ժամանակը որոշելու սխալը փոքր է մեկ օրից:

Համոզված լինելու համար, որ մեր կազմած աղյուսակից վերցրած վերադիրների միջոցով որոշած նորալուսնի ժամանակները ճիշտ են, նպատակահարմար համարեցինք դրանք համեմատել Օպպոլցերի Արեգակի խավարումների ցուցակում բերված ժամանակների հետ, ելնելով այն բանից, որ նույն ժամանակի համար Արեգակի խավարման և նորալուսնի ժամանակները պետք է համընկնեն որովհետև Արեգակի խավարում կարող է տեղի ունենալ միայն նորալուսնի ժամանակ:

Դրա համար մենք օգտագործել ենք Արեգակի խավարումների վերաբերյալ Օպպոլցերի կազմած ցուցակը 1—2119 թվականների համար (մ. թ.):

Մեր մեթոդով որոշած նորալուսնի ժամանակները խավարումների ժամանակի հետ համեմատելու համար, Օպպոլցերի¹² ցուցակի յուրաքանչյուր հարյուր տարուց վերցրել ենք երկու տարբեր թվականներին տեղի ունեցած խավարումներից միայն մեկական խավարման ժամանակը: Այլ կերպ ասած, վերցրել ենք 1-ից մինչև 2119 թվականների միջև ընկած ժամանակաշրջանի յուրաքանչյուր դարի 1-ին և 19-րդ թվականների մեկական խավարման համար:

Համեմատական արդյունքները զետեղված են № 9 աղյուսակում, որտեղ խավարումների ժամանակը բերված է վայրկյանների ճշտությամբ: Այս աղյուսակում բերված տվյալներից պարզ երևում է, որ խավարումների և նորալուսնի ժամանակների տարբերությունը, իրոք, փոքր է 1 օրից: Այսպիսով, № 7 և 8 աղյուսակներում զետեղված վերադիրների միջոցով, հեշտությամբ կարելի է մեր թվականության առաջին տարվանից սկսած մինչև 2999 թվականը, ցանկացած ժամանակի համար որոշել Լուսնի փուլերի ժամանակը, որը իրականից կարող է տարբերվել մոտավորապես մի քանի ժամից մինչև մեկ օր, (տե՛ս № 9 աղյուսակը):

¹² Oppolzer, Canon der Einsterisse, 1887.

Տարվա վերադիրները որոշելու աղյուսակ (1—1999 թվականների համար)

Հարմարեցված հին տոմարին

(կազմել է հեղինակը)

00	3	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	00
01	28	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	01
02	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	02
03	20	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	03
04	15	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	04
05	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	05
06	7	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	06
07	2	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	07
08	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	08
09	23	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	09
10	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	10
11	14	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	11
12	10	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	12
13	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	13
14	1	13	24	5	16	27	8	29	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	14
15	26	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	15
16	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	16
17	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	17
18	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	18
19	9	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	19
00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18		
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37		
38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56		
57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75		
76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94		
95	96	97	98	99	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		

Տարեթվերի վերջին երկու թվերը

Տարվա վերադիրները (1500—2999 թվականների համար):

Հարմարեցված նոր տոմարին
(կազմել է հեղինակը):

15	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	15
16	12	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	16
17	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	17
18	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	18
19	26	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	19
20	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	20
21	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	21
22	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	22
23	6	17	28	9	20	1	12	13	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	23
24	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	24
25	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25
26	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	26
27	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	27
28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	28
29	4	15	26	7	18	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	29
00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18		
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37		
38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56		
57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75		
76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94		
95	96	97	98	99	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		

Տարեթվերի վերջին երկու թվերը

Արեգակի խավարման և նորարանի ժամանակների համեմատումը

Արեգակի խավարման ժամանակը (ըստ օպտիցների ցուցակի)			Արեգակի խավարման ժամանակը (ըստ օպտիցների ցուցակի)			Նորարանի ժամանակը (ըստ հեղինակի)		
տարեթիվ	ամիս և ամսաթիվ	ժամը	տարեթիվ	ամիս և ամսաթիվ	ժամը	տարեթիվ	ամիս և ամսաթիվ	ժամը
1	3/XII	17 ^h 21 ^m .4	3/XII	19	21/VI	11 ^h 12 ^m .8	21/VI	
101	12/VIII	13 47 . 1	12/VIII	119	25/VII		25/VII	
201	15/IX	1 15 . 7	15/IX	219	26/IX	8 40 . 6	26/IX	
301	18/X	12 57 . 0	18/X	319	6/V	14 30 . 5	5/V	
401	21/XI	17 31 . 2	22/XI	419	3/XII	2 25 . 2	3/XII	
501	31/VII	0 17 . 1	31/VII	519	11/VIII		11/VIII	
601	2/IX	10 52 . 8	2/IX	619	13/IX	8 35 . 6	13/IX	
701	6/X	14 56 . 7	6/X	719	24/V	6 52 . 1	23/V	
801	9/II	12 29 . 4	9/II	819	20/XII	21 21 . 7	20/V	
901	18/VII	11 42 . 1	18/VII	919	29/X	18 53 . 1	30/X	
1001	19/IX	23 52 . 8	20/IX	1019	8/IV	2 16 . 4	8/IV	
1101	24/X	9 19 . 3	24/X	1119	4/XI	17 56 . 0	5/XI	
1201	2/VI	14 6 . 4	2/VI	1219	8/XII	19 39 . 8	8/XII	
1301	5/VII	0 34 . 4	5/VIII	1319	16/VIII	8 16 . 2	16/VIII	
1401	8/IX	8 10 . 1	9/IX	1419	19/IX	16 9 . 8	20/VIII	
1501	12/X	7 12 . 6	12/X	1519	28/IV	23 19 . 0	28/IV	

Ըստ նոր տոմարի

1601	24/XII	12 29 . 5	24/XII
1701	4/VIII	9 27 . 6	4/VIII
1801	13/IV	4 22	13/VIII
1901	11/XI	7 27 . 6	11/XI
2001	14/XII	20 47 . 8	15/XII
2101	24/VIII	19 46 . 0	25/VIII

Ըստ նոր տոմարի

1619	11/VII	10 20 . 6	11/VII
1719	15/VIII	16 55 . 3	15/VIII
1819	19/IX	12 46 . 7	20/IX
1919	22/XI	15 19 . 7	23/XI
2019	26/XII	5 13 . 1	26/XII
2119	5/IX	2 51 . 8	5/IX

Այս բոլորից հետո, ավելորդ շինք համարում նշել, որ Լուսնի փուլերի հասակը կարելի է որոշել մեր ստացած ընդհանուր բանաձևի միջոցով.

$$L = \frac{\left(\frac{T + 16}{19} \text{ մնաց.}\right) 11 + M + N}{30} \text{ մնաց.} \dots (5)$$

Օրինակ, որոշենք, թե 1966 թվականի հուլիսի 27-ին Լուսինը քանի օրական է եղել: Դրա համար (5) բանաձևում տեղադրում ենք

$$T = 1966:$$

$$M = 27 \text{ և } N = 7 \text{ արժեքները ու որոշում } L\text{-ը}$$

$$L = \left(\frac{1966 + 16}{19} \text{ մնաց.} \right) \cdot 11 + 27 + 7$$

$$30 \text{ — մնաց.} = 10;$$

նշանակում է՝ այդ օրը լուսինը եղել է 10 օրական:

Այս վերջին եղանակով լուսնի հասակը որոշելն այն առավելությունը ունի, որ հարկ չկա առանձին-առանձին հաշվելու տարվա «սոսկե թիվը» և վերադիրը, որովհետև (5) բանաձևի մեջ մտնող բոլոր մեծությունները՝ տարեթիվը, ամսաթիվը և ամիսների հերթական կարգը հայտնի են: Վերոհիշյալ (5) բանաձևը, լուսնի փուլերի հասակը մոտ մեկ օրվա ճշտությամբ որոշելու համար, բավարարում է 1700—2200 թվականները, որից հետո պետք է համապատասխան ուղղում մտցնել:

Այնուհետև, յուրաքանչյուր ցանկացած ամսին նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակը, որն ավելի քան հետաքրքիր է, կարելի է որոշել հետևյալ բանաձևով¹³.

$$M_1 = \frac{60 - (W + N)}{30} \text{ մնաց.} \quad (6),$$

$$M_2 = \frac{45 - (W + N)}{30} \text{ մնաց.} \quad (7),$$

որտեղ՝

M_1 -ը նորալուսնի ժամանակն է, այսինքն, ամսաթիվը, իսկ M_2 -ը լիալուսնի ժամանակը.

W -ն և N -ը նույն նշանակություն ունեն, ինչ որ վերևում (հունվարի և մարտի համար նույնպես պետք է վերցնել $N=2$, իսկ փետրվարի համար՝ $N=3$):

Օրինակ՝ որոշենք, թե 1960 թվականի հոկտեմբերի քանիսին է եղել նորալուսին և քանիսին՝ լիալուսին: Այդ թվականի համար $W=0$, $N=10$, պետք է որոշել M_1 և M_2 : Դրա համար W -ի և N -ի արժեքները տեղադրում ենք (6) և (7) բանաձևերի մեջ.

$$M_1 = \frac{60 - (0 + 10)}{30} \text{ մնաց.} = 20,$$

¹³ Նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակը վաղ միջնադարում որոշում էին զրեթե այս եղանակով, այն տարբերությամբ, որ ամիսների հերթական կարգի փոխարեն օգտագործել են ամիսների կիսակները, իսկ ավելի ուշ շրջանում՝ նախընթաց ամիսների թիվը:

$$M_2 = \frac{45 - (0 + 10)}{30} \text{ մնաց.} = 5;$$

Նշանակում է՝ 1960 թ. հոկտեմբերի 20-ին եղել է նորալուսին, իսկ 5-ին՝ լիալուսին:

Հեղինակի մեթոդով, ըստ նոր տոմարի որոշված Լուսնի փուլերի հասակը լավ համաձայնություն ունի աստղագիտական օրացույցի¹⁴ տվյալների հետ: Համեմատումը կատարված է 19 տարվա պարբերաշրջանի բոլոր տարիների դեպքում, որի համար օգտագործված 1944—1963 թվականների «աստղագիտական օրացույցների» համապատասխան ստուգումները ցույց են տալիս, որ հեղինակի և աստղագիտական օրացույցների» տվյալները հիմնականում համընկնում են, բավական է նշել, որ նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակը որոշելու համար, համեմատված է 464 դեպք (19 տարվա ընթացքում տեղի ունեցած լիալուսնի և նորալուսնի բոլոր դեպքերը), որից 278 դեպքում հեղինակի և աստղագիտական օրացույցի տվյալները համընկնում են, 179 դեպքի համար տարբերությունը կազմում է մոտ 1 օր, 7 դեպքի համար՝ 2 օր (տե՛ս աղյուսակ № 10): Աստղագիտական օրացույցներից վերցրած նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակները ընդհանուր կարգով կլորացված են: Այնուհետև № 10 աղյուսակը դարձված է երեք 19-ամյա պարբերաշրջանի համար՝ 1945 մինչև 2001 թվ. ներառյալ: Վերը ցուցադրված մատչելի եղանակով Լուսնի փուլերի հասակի որոշումը նշանակություն ունի վաղ անցյալներում տեղի ունեցած Լուսնի և Արեգակի այս կամ այն խավարումների ժամանակը ստուգելու տեսակետից և ընդհակառակը Արեգակի և Լուսնի խավարումների միջոցով կարելի է ստուգել նորալուսնի և լիալուսնի ժամանակները:

.Բանը նրանումն է, որ Արեգակի խավարումները կարող են տեղի ունենալ միայն նորալուսնի ժամանակ, իսկ Լուսնի խավարումները՝ լիալուսնի ժամանակ: Հետևաբար, եթե որևէ խավարման ժամանակի հետ կապված է պատմական այս կամ այն նշանավոր իրադարձության ժամանակագրությունը, սակայն կասկածանքի տակ է դրվում խավարման ժամանակը, ապա դա հեշտությամբ կարելի է ստուգել Լուսնի փուլերի հասակը որոշելու օգնությամբ: Եթե խոսքը վերաբերում է Արեգակի խավարմանը, ապա հիշատակված ժամանակի համար պետք է եղած լինի նորալուսին, ալլապես խավարում չէր կարող տեղի ունենալ, իսկ եթե խոսքը վերաբերում

¹⁴ „Астрономический календарь“, 1944—1963.

է Լուանի խավարման ժամանակին, ապա այդ պահին պետք է եղած լինի լիալուսին:

Այսպիսով, լուանի փուլերի հասակը հասարակ եղանակով որոշելու միջոցով կարելի է ստուգել ու հաստատել, որ իրոք հիշատակված ժամանակում կարող էր տեղի ունենալ խավարում և ընդհակառակը՝ ժխտել, որ տվյալ ժամանակ խավարում չէր կարող տեղի ունենալ:

1945, 1964, 1983

Աղյուսակ 10
1946, 1965, 1984

Նորալուսին			Լիալուսին			Նորալուսին			Լիալուսին		
ամիս	ամսաթիվ		ամիս	ամսաթիվ		ամիս	ամսաթիվ		ամիս	ամսաթիվ	
	ըստ աստղագրիական օրացույցի	ըստ հեղինակի		ըստ աստղագրիական օրացույցի	ըստ հեղինակի		ըստ աստղագրիական օրացույցի	ըստ հեղինակի		ըստ աստղագրիական օրացույցի	ըստ հեղինակի
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I	14	14	I	28	29	I	3	3	I	17	18
II	13	13	II	27	28	II	2	2	II	16	17
III	14	14	III	29	29	III	3	4	III	19	18
IV	12	12	IV	27	27	IV	2	1	IV	16	16
V	12	11	V	27	26	IV	—	30	V	16	15
VI	10	10	VI	26	25	V	1	2	VI	15	14
VII	9	9	VII	25	24	V	30	31	VII	14	13
VIII	8	8	VIII	23	23	VI	29	29	VIII	13	12
IX	7	7	IX	22	22	VII	28	28	IX	11	11
X	6	6	X	21	21	VIII	27	27	X	10	10
XI	5	5	XI	20	20	IX	25	26	XI	9	9
XII	5	4	XII	19	19	X	25	25	XII	9	9
						XI	24	24			
						XII	23	23			

1947, 1966, 1985

1948, 1967, 1986

I	22	22	I	7	7	I	11	11	I	26	25
II	21	21	II	6	6	II	10	10	II	25	25
III	23	22	III	7	7	III	11	11	III	25	26
IV	21	20	IV	6	5	IV	9	9	IV	24	24
V	21	19	V	5	5	V	9	8	V	23	23
VI	19	18	VI	4	3	VI	7	7	VI	22	22
VII	18	17	VII	3	2	VII	7	6	VII	21	21
VIII	16	16	VIII	2	1	VIII	5	5	VIII	20	20
IX	15	15	IX	1	31	IX	3	4	IX	18	19
X	14	14	IX	30	30	X	3	3	X	18	18
XI	13	13	X	30	29	XI	1	2	XI	17	17
XII	12	12	XI	28	28	XII	1	1	XII	16	16
			XII	27	2	XII	30	31			

1949, 1968, 1987

1950, 1969, 1988

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I	29	30	I	15	15	I	18	19	I	4	4
II	28	29	II	13	14	II	17	18	II	3	3
III	30	30	III	15	15	III	19	19	III	4	4
IV	28	28	IV	13	13	IV	18	17	IV	3	2
V	28	27	V	12	12	V	17	16	V	2	1
VI	26	27	VI	11	11	VI	16	15	V	31	31
VII	26	26	VII	10	10	VII	15	14	VI	30	30
VIII	24	25	VIII	9	9	VIII	14	13	VII	29	29
IX	22	24	IX	7	8	IX	12	12	VIII	28	28
X	22	23	X	7	7	X	11	11	IX	26	27
XI	20	21	XI	6	6	XI	10	10	X	26	26
XII	22	20	XII	6	5	XII	9	9	XI	25	25
									XII	24	24

1951, 1970, 1989

1952, 1971, 1990

I	8	9	I	23	23	I	27	27	I	12	12
II	6	7	II	22	22	II	25	26	II	11	11
III	8	8	III	23	23	III	26	27	III	12	12
IV	6	6	IV	22	21	IV	24	25	IV	10	10
V	6	5	V	21	20	V	24	24	V	10	9
VI	5	4	VI	19	19	VI	22	23	VI	8	8
VII	4	3	VII	19	18	VII	22	22	VII	7	7
VIII	3	2	VIII	17	17	VIII	21	21	VIII	6	6
IX	1	1	IX	15	16	IX	19	20	IX	4	5
X	1	—	X	15	15	X	19	19	X	3	4
XI	31	30	XI	14	14	XI	17	18	XI	2	3
XI	29	29	XII	13	13	XII	17	17	XII	1	3
XII	28	18							XII	31	—

1953, 1972, 1991

1954, 1973, 1992

I	16	16	I	29	31	I	5	5	I	19	20
II	14	15	II	29	29	II	4	4	II	18	19
III	15	16	III	31	31	III	5	5	III	19	20
IV	14	14	IV	29	29	IV	3	3	IV	18	18
V	13	13	V	29	28	V	3	2	V	18	17
VI	12	12	VI	27	27	VI	1	1	VI	16	16
VII	11	11	VII	26	26	VI	30	30	VII	17	15
VIII	10	10	VIII	25	25	VII	30	30	VIII	14	14
IX	8	9	IX	23	24	VIII	28	29	IX	12	13
X	8	8	X	23	23	IX	27	28	X	12	12
XI	7	7	XI	21	21	X	27	27	XI	11	11
XII	6	6	XII	20	21	XI	25	25	XII	10	10
						XII	25	25			

1955, 1974, 1993

1956, 1975, 1994

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I	24	24	I	9	9	I	13	13	I	28	28
II	23	23	II	8	8	II	12	12	II	26	27
III	24	24	III	9	9	III	12	13	III	27	28
IV	23	22	IV	7	7	IV	11	11	IV	25	26
V	21	21	V	7	6	V	10	10	V	26	25
VI	20	20	VI	6	5	VI	9	9	VI	23	24
VII	19	19	VII	5	4	VII	8	8	VII	23	23
VIII	18	18	VIII	4	3	VIII	6	7	VIII	22	22
IX	17	17	IX	2	2	IX	6	6	IX	21	21
X	16	16	X	2	1	X	4	5	X	20	20
XI	15	15	X	31	31	XI	4	4	XI	18	19
XII	14	14	XI XII	30 29	30 29	XII	2	3	XII	18	18

1957, 1976, 1995

1958, 1977, 1996

I	1	2	I	16	17	I	20	21	I	6	6
I	31	31	II	15	16	II	19	20	II	4	5
II	—	1	III	16	17	III	20	21	III	6	6
III	2	2	IV	14	15	IV	19	19	IV	4	4
III	31	30	V	14	14	V	19	18	V	3	3
IV	29	30	VI	12	13	VI	17	17	VI	2	2
V	29	29	VII	12	12	VII	16	16	VII	1	1
VI	28	28	VIII	11	11	VIII	15	15	VII	31	31
VII	27	27	IX	9	10	IX	13	14	VIII	29	30
VIII	25	25	X	9	9	X	13	13	IX	28	29
IX	24	25	XI	8	8	XI	11	12	X	28	28
X	23	24	XII	7	7	XII	11	11	XI	26	27
XI	22	23							XII	26	26
XII	21	22									

1959, 1978, 1997

1960, 1979, 1998

I	9	10	I	25	25	I	28	28	I	14	13
II	8	9	II	23	24	II	27	27	II	13	12
III	9	10	III	25	25	III	27	28	III	13	13
IV	8	8	IV	23	23	IV	26	26	IV	12	11
V	8	7	V	22	22	V	25	25	V	11	10
VI	6	6	VI	21	21	VI	24	24	VI	9	9
VII	6	5	VII	20	20	VII	24	23	VII	9	8
VIII	5	4	VIII	19	19	VIII	22	22	VIII	7	7
IX	3	3	IX	17	18	IX	21	21	IX	5	6
X	2	2	X	17	17	X	20	20	X	5	5
XI	1	1	XI	15	16	XI	19	19	XI	3	4
XI	30	—	XII	16	15	XII	18	18	XII	3	3
XII	30	30									

1961, 1980, 1999

1962, 1981, 2000

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I	17	17	I	2	2	I	6	6	I	21	21
II	15	16	I	1	—	II	5	5	II	20	20
III	17	17	II	1	1	III	6	6	III	21	21
IV	15	15	III	2	2	IV	5	4	IV	20	19
V	15	14	IV	1	1	V	4	3	V	20	18
VI	13	13	V	1	30	VI	2	2	VI	18	17
VII	13	12	V	30	29	VII	2	1	VII	17	16
VIII	11	11	VI	29	28	VII	31	31	VIII	16	15
IX	10	10	VII	27	27	VIII	30	30	IX	14	14
X	10	9	VIII	26	26	X	29	29	X	13	13
XI	8	8	IX	24	25	X	28	28	XI	12	12
XII	8	7	X	24	24	XI	27	27	XII	11	11
			XI	22	23	XII	27	26			
			XII	22	22						

1963, 1982, 2001

I	25	25	I	10	10
II	24	24	II	9	9
III	25	25	III	10	10
IV	24	25	IV	9	8
V	22	22	V	9	7
VI	21	21	VI	7	6
VII	21	22	VII	7	5
VIII	19	19	VIII	5	4
IX	18	18	IX	4	3
X	17	17	X	3	2
XI	16	16	XI	2	1
XII	16	15	XII	1	—
			XII	30	30

Г. С. БАДАЛЯН

ОПРЕДЕЛЕНИЕ «ВЕРАДИРА» (ЭПАКТА) И ЕГО ПРИМЕНЕНИЕ К НАХОЖДЕНИЮ ВОЗРАСТА (ФАЗ) ЛУНЫ.

Резюме

В настоящей работе описаны методы определения эпакта в разных системах и их применение для нахождения возраста (фаз) Луны. В истории календаря в основном использованы греко-византийская (табл. 1) и большая римская (табл. 3)

системы эпактов. Кроме этих, в древности армяне применяли и другие системы (табл. 2), которые употреблялись в древнем армянском календаре. Эпакт (верадир) является разницей между солнечным и лунными годами, что для одного года составляет примерно 11 дней.

Открытие 19-летнего лунного периода дало возможность отыскать согласие между календарными расчетами смен времени года.

С глубокой древности применение эпакта и так называемого «золотого числа» имело огромное значение для развития истории календаря древних народов.

Нами составлена простая и оригинальная таблица (7 и 8) для нахождения эпакта по юлианскому и григорианскому календарям.

При составлении этих таблиц использован список солнечных затмений Опполцера, который дал возможность систематически возникающие ошибки фаз Луны исправить посредством эпакта.

Ценность таблиц 7 и 8 заключается в том, что с помощью этих эпактов можно более точно определить фазы Луны с 1999 (по юлианскому календарю) и с 1500 по 2999 год по настоящему календарю.

После нахождения эпакта из таблицы данного года можно очень легко определить фазы Луны с точностью не более одного дня по следующей формуле:

$$\text{фаза луны} = \frac{W + M + N}{30} \text{ остаток,}$$

где W — эпакт года,

M — число месяца,

N — порядковый номер месяца.

Эпакт определяется следующими формулами:

$$W = \frac{(m - 1) \cdot 11}{30} \text{ остаток,}$$

где —золотое число, то есть равно

остатку отношения $\frac{T+17}{19}$ (где T — есть год).

Таким образом, получаются эпакты и золотые числа по новому стилю. Для старого стиля вместо числа 17 следует поставить 18.

При нахождении фазы Луны по старому стилю целесообразно применять эпакты большой римской системы (табл. 3) и вместо очередных номеров месяца брать число прошедших месяцев.

Эпакты, получаемые по вышеприведенным формулам, удовлетворяют, если их применять к нахождению фазы Луны для не очень длинных промежутков времени: примерно несколько сот лет.

Для определения фазы Луны можно пользоваться и следующими полученными нами общими формулами:

$$\text{фаза Луны} = \frac{\left(\frac{T + 16}{19}\right) \text{ ост. } 11 + M + N}{30} \text{ остаток,}$$

где O , T , M и N сказано выше.

Эта формула с точностью до одного дня удовлетворяет примерно промежутку от 1700 до 2200 года (по новому стилю).

Кроме того, простым способом можно определить моменты новолуния и полнолуния по следующим формулам:

$$M_1 = \frac{60 - (W + N)}{30} \text{ остаток,}$$

$$M_2 = \frac{45 - (W + N)}{30} \text{ остаток,}$$

где M_1 —число месяца новолуния,

M_2 —число месяца полнолуния.

Даты новолуний и полнолуний, полученные по этим формулам для 19-летнего периода, имеют хорошее согласие с данными астрономического календаря для того же периода (табл. 10).